

سه شنبه 5 اردیبهشت 1396 - 27 رجب 1438 - 25 آوریل 2017

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)...

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)

آمریکا پس از سرخوردگی در جریان گروگان‌گیری؛ گری جاسوسانش در سفارت این کشور از سوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام و ناامیدی از پیروزی در این جریان به وسیله فشار سیاسی و تحریم اقتصادی، درصدد حل این قضیه از طریق نظامی درآمد. دولت کارتر بر اساس نقشه‌ریزی؛ ای بسیار محرمانه جهت آزادی گروگان‌ها؛ در 5 اردیبهشت سال 1359 شمسی با تعدادی هواپیمای نظامی و 20 هلی‌کوپتر، حمله خویش را به ایران تازه از بند رها شده، آغاز کرد. این هواپیماها و هلی‌کوپترها که حامل موتورسیکلت، جیب نظامی، توپ، مسلسل و مهمات لازم بودند، در صحرای طیس فرود آمدند تا از آن مکان، عملیات آزادسازی گروگان‌ها را آغاز نمایند. با وجود تجهیزات فراوان، کماندوهای ماهر و آموزش دیده، برنامه‌ریزی دقیق حمله، عدم وجود مانع و غفلت نیروهای اطلاعاتی ایران، این بار دست غیبی امداد الهی از آستین شن‌های صحرای طیس بیرون آمد و شکستی سخت و مفتضحانه را نصیب ابرهه؛ صف‌های آمریکایی کرد. ماجرای طیس یکی از رسواترین شکست‌های توطئه‌های امپریالیسم آمریکا علیه انقلاب اسلامی ایران است. بدون شک حادثه طیس و شکست مزدوران آمریکایی علی‌رغم مجهز بودن به پیشرفته‌ترین وسایل و تجهیزات روز، یکی از معجزات بزرگ قرن به شمار می‌آید. واقعه این روز، نه تنها یک اتفاق ساده، زودگذر و فراموش شدنی نبود، بلکه تمثیلی است ماندگار و همیشگی برای کسانی که با چشم دل خویش، جز آنچه هست می‌بینند و تذکری است برای اثبات قدرت تاهم الهی و سیستمی کید دشمنان خدا.

ارسال اولین نامه رئیس جمهور عراق برای مسئولان جمهوری اسلامی ایران پس از پایان جنگ (1369ش)

دو سال پس از پایان جنگ ایران و عراق، در حالی که فضای بین‌المللی به شدت علیه عراق شکل می‌گرفت و تهدیدهای موجود و طمع رژیم بعث عراق به کویت احتمال وقوع درگیری مجدد در منطقه را افزایش داده بود، در پنجم اردیبهشت 1369، نامه سرپیخته‌ای از رئیس جمهور عراق و یاسر عرفات برای مقام معظم رهبری و رئیس جمهور وقت، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی ارسال شد. به منظور بررسی مضامین نامه و همچنین تهیه جواب و برخورد مناسب با این موضوع، در هشتم اردیبهشت 1369، جلسه‌ای با حضور مسئولان عالی نظام تشکیل گردید. در این نامه از مسئولان عالی رتبه جمهوری اسلامی ایران خواسته شده بود تا دیدار و مذاکره‌ای مستقیم داشته باشند. بی‌اعتبار ساختن قطعنامه 598 شورای امنیت و حذف نقش دبیر کل سازمان ملل متحد در جریان مذاکرات دو کشور و نیز چشمداشت عراق به کویت از انگیزه‌های اصلی دیکتاتور عراق از ارسال این نامه بود. از پنجم اردیبهشت 1369 تا 27 مرداد آن سال جمعاً، شش نامه از عراق و چهار نامه از ایران ارسال شد که در نهایت، این روند با وقوع حادثه اشغال کویت توسط عراق پایان یافت.

مبعث پیامبر ختمی مرتبت حضرت "محمد بن عبدالله" (ص) (سیزده سال قبل از هجرت)

حضرت محمد (ص) قبل از بعثت، در بعضی از اوقات برای تفکر و عبادت به غار حرا در کوهی واقع در شمال مکه پناه می‌برد تا این که در این روز، فرشته‌ای وحی، جبرئیل امین، بر آن حضرت نازل شد و به آن حضرت بشارت نبوت و رسالت داد. این واقعه به طور مشهور، در روز 27 رجب، سیزده سال قبل از هجرت و در سال چهل‌ام الفیل برابر با سال 610 میلادی روی داد. اولین آیاتی که بر حضرت نازل شد در ابتدا آیات نخستین سوره‌ای علق و سپس مَدَن بود. آغاز اسلام و شروع بعثت با نام خدا، خواندن، قلم، قیام، هشدار، پاکی و اخلاص و بزرگداشت خدا شروع شد. بعثت که به معنی رستاخیز معنوی و انقلاب در همه‌ی امور است با انقلاب فرهنگی آغاز گردید. چرا که پایه و اساس تحول فرهنگی به خواندن، نوشتن و پاک‌سازی و بهسازی فرهنگی بستگی دارد. در آن زمان محیط مکه و اطراف آن، چنان در لجن‌زار بت‌پرستی و خرافات و فساد غرق بود که دعوت علنی بر خلاف آن وضع، ممکن نبود. بلکه نیاز به هسته‌ای مرکزی و دفاعی و اجتماع یاران وفادار و فداکار داشت. از این رو، پیامبر بزرگ اسلام (ص) سه سال به طور محرمانه با افراد تماس می‌گرفت و آن‌ها را به اسلام دعوت می‌نمود. پیامبر گرامی اسلام، پس از بعثت، نستوه و خستگی‌ناپذیر با جهل، کفر و ستم مبارزه کرد و پس از سه سال تبلیغ مخفی و ده سال دعوت علنی مردم به توحید و ترویج آشکار دین اسلام در شهر مکه، به مدینه هجرت کرد و تا پایان عمر خویش در آن دیار ماند.

خلع سلاح ستارخان و باقرخان و مجاهدین تحت فرمان آن‌ها در تهران (1328 ق)

به دنبال ترور و شهادت آیت‌الله سیدعبدالله بهبهانی از رهبران روحانی مشروطه در هشتم رجب سال 1328ق، دولت و مجلس تصمیم گرفتند که اسلحه را از دست مجاهدان بگیرند. اما همین که قانون جمع‌آوری اسلحه از مردم غیرنظامی، از تصویب مجلس گذشت، ستارخان و باقرخان و برخی دیگر از رهبران مجاهدان، حاضر به تسلیم اسلحه نشدند. قیمت اسلحه‌ها بهانه‌ای ظاهری ستارخان بود ولی مطلب اصلی، رقابت با

سقوط آخرین دولت اسلامی اروپا در "غرناطه" توسط سپاهیان پادشاه اسپانیا (1492م)

پس از ظهور دین مبین اسلام و در پی گسترش آن در نواحی غرب آسیا و شمال آفریقا، سپاهیان اسلام از طریق تنگه جبل‌الطارق وارد منطقه جنوب غربی اروپا شدند و این ناحیه به مدت هشت قرن تحت نظر خلفای اسلامی قرار داشت. این ناحیه که امروزه اسپانیا می‌باشد در آن زمان اندلس نامیده می‌شد. با گذشت زمان، مسیحیان اسپانیا به کمک دیگران زمینه ترویج فساد را در بین مسلمانان به وجود آوردند و سرزمین اندلس را از دست مسلمانان خارج ساختند. در این هنگام عده بسیاری از مسلمانان از شهرهای اسپانیا به غرناطه آمدند و این شهر مدتی در اختیار آنان بود. در نهایت، این شهر به عنوان آخرین پایگاه دولت اسلامی در اروپا، در 25 آوریل در سال 1492م به تصرف مسیحیان درآمد و به حکومت هشتصد ساله مسلمانان در این منطقه پایان داده شد. دوران حاکمیت اسلام در این منطقه با شکوفایی علم و دانش همراه بود؛ علوم قرآنی و حدیث، فقه، علوم طبیعی و پزشکی، نجوم و ریاضیات، فلسفه و ادبیات جلوه‌هایی از بُعد علمی و فرهنگی مسلمانان در این منطقه به حساب می‌آمد. گرچه در کنار علوم فوق، باید از معماری اسلامی یاد کرد که بقایای آن در اسپانیای امروز نشانه‌هایی از فکر بدیع و تلاش مسلمانان در نمایش دین اسلام در تمامی جهات زندگی است. سقوط دولت اسلامی در اندلس ناشی از عواملی چند می‌باشد که می‌توان از غفلت امرا و حکام جامعه اسلامی، عدم وحدت و یگانگی میان مسلمانان، تأثیرات گسترده تهاجم فرهنگی و برنامه‌ریزی و تلاش دشمنان اسلامی در باز پس‌گیری این قطعه از دنیای اسلام یاد نمود. بختیاری‌هایی بود که اسلحه را در دست داشتند و قسمت عمده‌ای از کشور ایران را در حیطه‌ی حکومت خود گرفته بودند. از این رو، ستارخان و یارانش تصمیم به مقاومت گرفته و در پارک اتابک تجمع کردند. سرانجام جنگی بین مجاهدان و نیروهای دولتی رخ داد که به شکست مجاهدان انجامید. عاقبت با تسلیم مجاهدان، سلاح‌ها از آنان گرفته شد و ستارخان نیز مجروح گردید.